

Rok akademicki:

2014/15

Jednostka prowadząca:

Instytut Historii WHiDK

Kierunek:

Historia

Specjalność:

archiwistyka

Poziom:

studia drugiego stopnia (magisterskie uzupełniające), stacjonarne

Nazwa przedmiotu:

Edytorstwo źródeł

(Editing of the sources)

Język:

PL

Typ przedmiotu:

przedmiot specjalnościowy

Przedmiot obieralny:

nie

Rok studiów, semestr:

rok I, semestr zimowy

Wymiar:

ćwiczenia: 15 godz.

Punkty ECTS:

ćwiczenia: 1

Forma zaliczenia:

ćwiczenia: zaliczenie z oceną

Prowadzący:

ćwiczenia: ks. prof. dr hab. Józef Marecki;

Koordynator sylabusu:

ks. prof. dr hab. Józef Marecki

Sylabus dostępny w ramach:

- [Edytorstwo źródeł](#) [na kierunku:] [archiwistyka](#) (H_a), studia drugiego stopnia (magisterskie uzupełniające), stacjonarne, I rok, semestr zimowy
 - [prowadzący ćwiczenia:15h/zo/1ECTS]: ks. prof. dr hab. Józef Marecki;

Wymagania wstępne:

Umiejętność posługiwania się programem Microsoft Word. Podstawowa znajomość języka łacińskiego
Posiada wiedzę historyczną na poziomie licencjackim

Cele:

Znajomość zasad edycji źródeł jest konieczna dla studenta zarówno z punktu widzenia ogólnej wiedzy historycznej jak i w pracy zawodowej przyszłego archiwisty

Treści kształcenia:

Zajęcia (wykład i ćwiczenia) mają za zadanie przygotowanie studenta do samodzielnej pracy nad edycją źródeł historycznych

T1 Ogólne zapoznanie się z zasadami edycji tekstów (przygotowanie tekstu, znaki korektorskie)

T2 Analiza zasad edycji źródeł historycznych średniowiecznych,

T3 Analiza zasad edycji źródeł historycznych nowożytnych i współczesnych –

T4 instrukcje edytorskie

T5 Przygotowanie edytorskie współczesnych tekstów źródłowych

T6 Przygotowanie edytorskie tekstów źródłowych (w j. łacińskim i w j. polskim) z końca XVIII wieku

Efekty kształcenia:

E1 Zna na poziomie rozszerzonym terminologię i metodologię związaną z edycją źródłową oraz zna i rozumie metody analizy i interpretacji tekstów źródłowych

E2 Posiada wiedzę na temat rozwoju i kierunków związanych z edycją tekstów źródłowych

E3 Posiada umiejętności badawcze obejmujące analizę tekstów źródłowych, dobór metod i narzędzi badawczych

E4 Jest przygotowany do zadań stawianych przed archiwistą

Metody i narzędzia dydaktyczne:

M1 Wykłady poparte prezentacjami multimedialnymi,

M2 konwersatoria,

M3 praca nad tekstem,

M4 ćwiczenia edytorskie

Sposoby sprawdzania i warunki zaliczenia:

W1 Obecność na zajęciach

W2 Celem otrzymania zaliczenia należy przygotować do edycji następujący materiał:

1. wskazany tekst z XVIII wieku

2. wskazany tekst z XX wieku

Lektury podstawowe:

Instrukcja wydawnicza dla średniowiecznych źródeł historycznych, oprac. Komisja Historyczna PAU, Kraków 1925.

Instrukcja wydawnicza dla źródeł historycznych od XVI w. do połowy XIX wieku, pod. red. K. Lepszego, Wrocław-Warszawa 1953.

Instrukcja wydawnicza dla źródeł historycznych od XVI do połowy XIX w., Wrocław 1953.

K. Górski, Sztuka edytorska, zarys teorii, Warszawa 1956.

I. Ihnatowicz, Projekt instrukcji wydawniczej dla źródeł historycznych XIX i początku XX wieku, „Studia Źródłoznawcze”, T. 7, 1962, s. 99-123.

M. Friedberg, Wydawanie drukiem źródeł archiwalnych. Metody i technika pracy edytorskiej, Warszawa 1963.

M. Friedberg, Wydawanie drukiem źródeł archiwalnych, Metoda i technika pracy edytorskiej, Warszawa 1963

H. Markiewicz, O cytatach i przypisach, Kraków 2004.

J. Dunin, Wstęp do edytorstwa, Łódź 2005.

Lektury uzupełniające:

„O wydawaniu drukiem źródeł historycznych”, „Kwartalnik Historyczny” 1983, nr 1, s.141-163 i 1984, nr 3, s.533-538 (wypowiedzi: S. Kieniewicz, I. Ihnatowicz, J. Jarosa, F. Ramotowskiej).

- A. Gąsiorowski, O metodzie wydawania średniowiecznych dokumentów, „Czasopismo Prawno-Historyczne, T. XXXVIII 1986 z. 1
- A. Kulecka, Indywidualizacja czy normalizacja? W poszukiwaniu modelu wydawnictw źródłowych XIX-XX wieku, „Studia Źródłoznawcze”, T.40, 2002, s. 201-213.
- A. Wolff, Projekt instrukcji wydawniczej dla pisanych źródeł historycznych do połowy XVI wieku, „Studia Źródłoznawcze” t. I 1957.
- A. Gąsiorowski, O metodzie wydawania średniowiecznych dokumentów, „Czasopismo Prawno-Historyczne, T. XXXVIII 1986 z. 1.
- B. Kürbisówna, Osiągnięcia i postulaty w zakresie metodyki wydawania źródeł historycznych, „Studia Źródłoznawcze”, t. I 1957.
- Dyskusja wokół edycji źródeł z dziejów najnowszych, „Dzieje Najnowsze” 1992, nr 1-2, s.159-166.
- F. Trzaska, Podstawy techniki wydawniczej, wyd. 2 popr. i uzupeł., Warszawa 1987.
- F. Trzaska, Poradnik redaktora, Warszawa 1976.
- H. Markiewicz, O cytatach i przypisach, Kraków 2004
- I. Ihnatowicz, Nauki pomocnicze historii XIX i XX wieku, Warszawa 1990 (R. IV – Edytorstwo źródeł archiwalnych i bibliotecznych, s. 168-174).
- I. Ihnatowicz, W sprawie zasad publikowania źródeł historycznych XIX i XX w., „Przegląd Historyczny” 1961, z.1, s.164-172.
- J. Barta, R. Markiewicz, Prawo autorskie. Przepisy, orzecznictwo, umowy międzynarodowe, Warszawa 2003.
- J. Billingham, Redagowanie tekstów, Warszawa 2006.
- J. Dunin, Wstęp do edytorstwa, Łódź 2005.
- J. Siemieński, Metodologia wydawnictw, „Przegląd Historyczny”, t. XXIII, 1922
- J. Starnawski, Praca wydawcy naukowego, wyd. 2 poszerz., Wrocław 1992
- J. Szymański, Nauki pomocnicze historii, Warszawa 2004 (R. XVI – Edytorstwo Historyczne, s. 691-701).
- J. Tazbir, Edytorskie potknięcia, Gdańsk 1997.
- J. Trzynadłowski, Edytorstwo. Tekst, język, opracowanie, wyd. 3 uzupeł., Warszawa 1983.
- K. Górski, Sztuka edytorska, zarys teorii, Warszawa 1956.
- Kodeks wydawcy, wpraw. A. Karpowicz, Kraków 1997.
- Kodeks wydawcy, wpraw. A. Karpowicz, Kraków 1997.
- L. Bogusławski, Korekta drukarska i wydawnicza, Warszawa 1964.
- L. Marszałek, Edytorstwo publikacji naukowych, Warszawa 1986.
- L. Marszałek, Podstawowe wiadomości z edytorstwa i księgarstwa, Warszawa 1988
- M. Friedberg, T. Mencil, Archiwa jako warsztat pracy wydawniczej, „Archeion”, t. XXV 1956.
- M. Friedberg, Wydawanie drukiem źródeł archiwalnych, Metoda i technika pracy edytorskiej, Warszawa 1963.
- M. Friedberg, Zagadnienie wydawnictw źródeł historycznych, „Archeion” t. XXII 1954
- M. Handelsman, Historyka, Zamość 1921
- M. Krajewski, Vademecum autora i wydawcy prac naukowych, Włocławek 2001.
- M. Mejor, Wstępny projekt edycji poezji łacińskiej w Polsce XII-XV wieku, [w:] Mediewistyka literacka w Polsce, red. Teresa Michałowska, W-wa 2003
- P. Dymmel, O edytorstwie naukowym, „Przegląd Biblioteczny”, t. LIII {185}, z. 1, s. 62-71.
- P. Dymmel, O metodzie i podstawie wydania Annales Jana Długosza, „Studia Źródłoznawcze”, t. XXXVII, 2000
- P. Müldner-Nieckowski, Wielki słownik skrótów i skrótowców, Wrocław 2007.
- R. Chwałowski, Typografia typowej książki, Gliwice 2002.

R. Loth, Podstawowe pojęcia i problemy tekstologii i edytorstwa naukowego, Warszawa 2006.

R. Morsey, F. P. Kahlenberg, Edycja źródeł do dziejów współczesnych (zarys). „Dzieje Najnowsze” 1977, nr 3, s.139-149.

S. Kieniewicz, Z doświadczeń edytora źródeł historycznych, „Archeion”, T. 87, 1990, s. 123-131.

Sfragistyka, oprac. M. Gumowski, M. Haisig, S. Mikucki, Warszawa 1960

Sucheni- Grabowska, W sprawie wydawania źródeł nowożytnych, „Studia Źródłoznawcze”, t. VII 1962 , s. 125-134

T. Buksiński, Zasady i metody interpretacji tekstów źródłowych, Poznań 1991.

T. Malinowska, L. Syta, Redagowanie techniczne książki, Warszawa 1977.

W. Marciszewski, Metody analizy tekstu naukowego, Warszawa 1977.

Z. Kolankowski, O przyszłej instrukcji wydawania źródeł historycznych XX wieku, „Studia Źródłoznawcze”, T. 4, 1959, s. 135-147.

Zarys edytorstwa, oprac. M. Długosz-Kędziora, M. Wach, Sandomierz 1997.

Zasady typowego opracowania edytorskiego naukowych wydawnictw ciągłych, Warszawa 1964.

Zasady typowego opracowania edytorskiego, Warszawa 1962.

Zasady wydawania tekstów staropolskich, Projekt, Wrocław 1955.

Uwagi: